

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

தேன்தமிழ்தழ்

Bergen Tamilsk Avis,
Krohnegården 5b,
5146 Fyllingsdalen,
Norway.

Org.nr: 926 840 320 - ISSN 2703-8440

படம்: தமயந்தி

கொரோனாவின் புதிய திரிபு ஓமிக்ரோன். தென்னாபிரிக்காவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதை தொடர்ந்து மீண்டும் தொற்றுநோய் பல நாடுகளிலும் தலைவிரித்தாட தொடங்கியுள்ளது.

ஏற்கனவே உலக நாடுகளை துரத்தி தாக்கி வந்த மாறுபட்ட வைரஸ் வகைகளோடு தற்போது ஓமிக்ரோன் வைரசும் இணைந்துள்ளது. அதுவும் தன்னால் முடிந்தவரை சிறுவர்கள் முதல் முதியவர் வரை தாக்கி வருகின்றது.

விஞ்ஞானிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தடுப்பூசிகள் ஏற்றப்பட்டும் நோய் தொற்றுகிறது. இருப்பினும் தடுப்பூசி ஏற்றப்பட்டவர்களுக்கு நோய்த்தொற்றின் தாக்கம் குறைவாகவே உள்ளதாக சுகாதாரத் திணைக்களம் தகவல் வெளியிட்டுள்ளனர்.

கடந்த டிசம்பர் 20ஆம் நாள் சமூக ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பன்முகப் பேணல் திணைக்களம் (IMDI) நடாத்திய கருத்தமர்வில் தேன் தமிழோசை (Norway Radio Tamil), தேன் தமிழ் இதழ் சார்பில் கலந்து கொண்டோம். நோர்வேயில் உள்ள வெளிநாட்டவர்களுக்கு நோய்த்தடுப்பு பற்றியும், தடுப்பூசி போட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தினையும் விளங்கும் வகையில் இங்குள்ள முக்கிய ஊடகங்கள் தம்மால் இயன்றவரை தத்தமது மொழிகளில் அறிவுறுத்துவது அதி முக்கியம் என தெரிவிக்கப்பட்டது. தடுப்பூசியினைப் பெற்றுக் கொள்ளாது தவிர்ந்துக்கொள்ளுபவர்கள் உலகம் பூராகவும் உள்ளார்கள். அவர்கள் தகுந்த முறையில் தடுப்பூசியினைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

பலநாடுகள் மேற்கூறிய கருத்தமர்வு மாநாடுகள் மூலம் தடுப்பூசிகளின் முக்கியத்துவத்தினை மக்களிடம் சேர்த்து வருகின்றனர். மக்களை நோய் தொற்றிலிருந்து சிறிதேனும் பாதுகாத்து வருகின்றனர். தடுப்பூசி விடயத்தில் அனைத்து நாடுகளும் ஒன்றிணைந்து செயல்படுதல் மிக முக்கியமாகும். தொற்று நோயானது அனைத்து வகை போக்குவரத்திலும் பயணித்து பூமிப் பரப்பெங்கும் பரவி வருகின்றது.

கிறிஸ்தவ மக்கள் கிறிஸ்மஸ் பண்டிகையை சிறப்பாகக் கொண்டாடும் காலமிது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும் பாவத்தில் விழுந்து கிடந்த மக்களையும் மீட்க இயேசுநாதர் பிறந்தார். மார்கழி 25ம் நாளே இயேசு பிறந்த நாளாக கொண்டாடப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ நாடுகள் எல்லாம் கிறிஸ்மஸ் பண்டிகையை விடுமுறை நாட்களாக்கி, விமரிசையாக கொண்டாடுவர். குறிப்பாக இந்நாட்களில் சிறுவர்கள் மிக மகிழ்ச்சியாக இருப்பதை காணலாம். ஆனால் அண்மையில் கொரோனா நோய் சிறுவர்கள் மற்றும் இளையோரை அதிகம் பாதித்திருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பூட்டிய அறைக்குள் தனிமைப்படுத்தலில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தனிமைப் படுத்தல் இந்நாட்களில் மிகப்பெரும் கடின வாழ்க்கையாகும். பெரும் உளவியல் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவல்லது. ஆயினும் ஏற்றுக்கொண்டே ஆகவேண்டும்.. மக்களைப் பாதுகாக்க அரசு, நகரசபை, சுகாதார திணைக்களம் போன்றன வழங்கும் விதிகள், பரிந்துரைகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அனைவரையுமே சாரும். கொரோனா நோய் தொற்றிலிருந்து நம்மையும், நாம் வாழும் சமூகத்தையும், நாட்டையும், உலகையும் காப்போம்.

முன்வருவோம்□

-ஆர்-

கொரோனா தொற்றுநோய் பரவல் தொடர்பாக நோர்வே அரசும் பேர்கன் நகரசபையும் புதிய பல பரிந்துரைகளையும் விதிகளையும் நாட்டு மக்களுக்கு விடுத்துள்ளது. ஒமிக்ரோன் எனும் புதிய கொரோனா வைரஸின் புதிய திரிபு தென்னாபிரிக்காவில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வைரஸ் பல நாடுகளுக்கும் மிக வேகமாக பரவியுள்ளது. ஒமிக்ரோன் வைரஸ் முன்னைய கொரோனா வைரஸ்களை விடவும் மிகவும் தாக்கம் கூடியது என மருத்துவ ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

கடுமையான நோயிலிருந்து தடுப்பூசிகள் பாதுகாக்கும் எனவும் சுகாதார மைய நிபுணர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். முடிந்தவரை அனைவருமே முழுமையான தடுப்பூசி போடுதல் மிகவும் முக்கியம் என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

கடந்த 7ஆம் தேதியிலிருந்து தேசிய மட்டத்தில் விடுக்கப்பட்ட முக்கிய தகவல்கள்:

கடைகள் பொது போக்குவரத்து வர்த்தக மையங்கள் மக்கள் கூடுமிடங்கள் அனைத்திலும் குறைந்தது 1 மீற்றர் சமூக இடைவெளிகளைப் பேணுதல் மிக முக்கியம். முடியாதவர்கள் முககவசம் அணிதல் அவசியம். பத்து பேருக்கு உட்பட்ட விருந்தினர்கள் மட்டுமே வீடுகளில் கூடலாம். நத்தார் புதுவருட நாட்களில் 20 பேர் வீடுகளில் கூடலாம். குடும்ப உறுப்பினர்கள் தவிர ஏனையோரிடம் உள்ள நேரடித் தொடர்புகளை வெகுவாகக் குறைத்தல் நல்லது.

நண்பர்கள் உறவினர்களை இயலுமானவரை வெளியில் சந்திப்பதே நல்லது. ஓய்வுநேர விளையாட்டுகளை வெளிப்புறங்களில் மேற்கொள்ளுவதே சிறந்தது. உள்ளரங்குகளில் நடைபெறும் விளையாட்டுக்களில் 20 உறுப்பினர்கள் கொண்ட குழுக்களாக பிரித்தல் அவசியம். 2 மீற்றர் இடைவெளி கடைப்பிடிப்பதும் அவசியம்.

வாசகர்கள் தேன் தமிழிதழ் சந்தா செலுத்த.... வங்கிக் கணக்கு.

Bergen tamilsk avis
3626 31 78585

வருடம் 12மின் இதழ்கள் 200குரோணர்கள். அச்சுப்பிரதி- 300குரோணர்கள் தபால்செலவு உட்பட (நோர்வே).
மேலதிக விபரங்களுக்கு: யூலியஸ் தொலைபேசி எண்: (47) 924 63 674

அருட்பணி. போல் ஜெயந்தன் பச்சேக் (அ.ம.தி)

புனித பவுல் ஆலயம், பேர்கன், நோர்வே Jeyanthan.Pachchek@katolsk.no

மாதங்கள் வருடங்களாகி கடந்து கொண்டிருக்க, மாறவேண்டும் என காத்திருக்கும் சில விடயங்கள் பிடிவாதமாய் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒட்டுமொத்த பூமிப் பந்தையே அச்சுறுத்துகின்ற நோய்த்தொற்றாகட்டும், தாயகத்தில் தரமற்ற தலைமைகளால் தலைவிரித்தாடும் பொருளாதார நெருக்கடியாகட்டும் எதுவும் தணிந்தபாடில்லை. நாட்காட்டி மட்டும் நகர்ந்தவண்ணம் இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு நத்தார் காலத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறோம்.

சந்தை வியாபார உலகம் மட்டும் பண்டிகையின் ஆரவாரம் குறைந்து விடாமலிருக்க அலங்கார விளம்பர உத்திகளோடு களமிறங்கி, தன் “அடைவு மட்டத்தை” (Target) உறுதி செய்து கொண்டிருக்கிறது. வழிபாட்டுக் கொண்டாட்டங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேதானும் நடைபெற அனுமதி வேண்டும் என்பது இன்னுமோர் எதிர்பார்ப்பு. வருடாவருட நடைமுறைகள் அறுந்துவிடாமல் நிகழவேண்டும் என்பது அனைவரின் விருப்பமுமாகும்.

“நம்பிக்கை உன்னை நலமாக்கிற்று” என்கிறது இறைவார்த்தை. எதிர்பார்ப்புகள் நிஜப்பட வேண்டும் என்பது எல்லோரினதும் விருப்பமுமாகும். இருப்பினும் வெறும் எதிர்பார்ப்பினோடு மட்டும் நிறுத்திவிட்டால், ஒன்றை அடைந்துகொள்ளவேண்டும் ஆனால் அதற்காக நான் ஒன்றும் செய்யமாட்டேன் என ஒடுங்கிவிட்டால் நல்லவை எப்படிக் கைகூடும்? எல்லாம் வல்ல இறைவன் எனக்குப் புதுமைகள் செய்யவேண்டும் என எதிர்பார்க்கும் நான், என்னால் முடிந்ததை,

நான் செய்யவேண்டியதைச் செய்யாது “சும்மா” கையறு நிலையில் இருந்துவிட்டு, “என் வேண்டுகூல் கேட்கப்படவில்லை” என இலகுவில் வாதத்தையே மூடிப் பூட்டிவிடுகின்றேன்.

புறத்திலிருப்பவை சீர்பெற வேண்டுமென வேண்டுகின்றபோது, என் அகத்தில் இருப்பவையும் சீர்பெறவேண்டும் என உறைப்பதில்லை எனக்கு. “வில்லங்கங்கள் விடாமல் தூர்த்துகின்றன” என அலுத்துக் கொள்ளும்போதெல்லாம், என்னிலுள்ள அல்லவையை மட்டும் கண்டுகொள்ளாமல் மாதங்களை, வருடங்களைக் கடக்கத் துணிந்துவிடுகிறேன்.

கிறிஸ்து பிறப்பு ஒளியின் விழா. கிறிஸ்து பிறப்பு நம்பிக்கையின் விழா. ஒளி என் உள்ளத்தில் ஒளிரவேண்டும். நான் மற்றவருக்கு ஒளியாகப் பயன்பட வேண்டும். உலகிற்கு ஒளி நீங்கள் எனச் சொல்லும் ஒளியின் மூலகர்த்தா, தன் பணியில் நம்மை தன் முகவர்களாய்ச் செயற்படக் கேட்கின்றார். ஒளியை வெளியில் எடுத்துச் செல்லும் ஒளித் தூதுவர்களாக எம்மை அனுப்புகின்றார். நம்பி கையேந்துகின்ற இடத்திலிருந்து நம்பிக்கையை நாலுபேருக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கும்படி நம்மை புறப்படச்சொல்கின்றார். நத்தார் பண்டிகையில் அகத்தில் மாற்றம்கண்டு, புறத்தில் ஒளியேந்தி நம்பிக்கை தருபவர்களாய்ப் பரிமளிப்போம்.

விண்ணகத்தில் இறைவனுக்கு மாட்சியுண்டாகுக! உலகினிலே நல்ல மனம் கொண்டோருக்கு அமைதியும் ஆகுக! □

திகிலூக வறியாடு...

நெடுந்தீவு நேதாமோகன் கவிதைகள் இரண்டு

-படம்: தமயந்தி.

திக்குத் தெரியாத நாட்டினில்
ஒரு சிகரத்தை நோக்கி நடப்பதென்பது கனவே
முழுதாக உடைபட்ட இதயத்தில் இன்பத்தை
கொண்டுவருவதுபோல் சிரமமானது

ஒவ்வொருபொழுதாய் பூமி பிறந்து
பின் நாம் நம்பாத
காலமாய் அழிந்து போனதே உண்மை

மேற்கே கரைந்து மறைந்த சூரியன்
மீண்டு எழுந்துவரும் நேரப்பொழுதுகளுக்குள்
இறந்து மடிந்தது எத்தனை மனிதனின் ஜீவிதம்

காட்டுத்தீயினில் தன் ஒற்றை சிறகை
கருக்கிக்கொண்டு அழிந்துபோன பறவையின்
கதைகள் போல் நம்முடயதும்

நல்ல காலம் என்பதை
நாம் இறந்த காலத்தில் துன்பத்தில்
இருந்ததையும்
சேர்த்துக்கொள்வோம் இனி
இந்த மோசமான பொழுதில்
கண்விழித்துக்கொள்ள
நிறைந்த தயக்கமாக இருக்கிறது

தூரத்தில் யாரோ ஒருவரின் கண்ணீர்
நம் இதயத்திலும் பிசுபிசுக்கிறது

அன்பே
ஆறுதலான நீண்ட முச்சை விட்டுக்கொள்ளும்
காலம் வரும்
ஒரு கடர் எரிந்து
அணைந்து கொள்ளும் பொழுதில்
காலம் மாறிவிடக்கூடும்.

நீ நன்றாக இருக்கிறாயா?
என்ற அன்பான ஒரு கேள்வியால்
இதயத்தில் அழுத்தங்கள் தங்குவதில்லை

கவனமாக இருந்து கொள் என்ற
கேள்வியினால் தலைக்கு மேலாக தைரியம்
வளர்ந்து விடுகிறது

நீ சாப்பிட்டாயா?
என்ற கேள்வியால் வயிறு பசியாறிவிடுகிறது.

நலமான ஒரு கேள்விக்கு இப்போதெல்லாம்
விலைகள் அதிகம்

நலம் விசாரிக்கும் ஒருவரே
இக்காலத்தில் கடவுளாகிறான்

அன்பற்ற கேள்விகளால் வாழ்நாள்
உடைந்து விடுகிறது

மது அருந்தி தூங்குபவனுக்கு
நள்ளிரவில் குடிக்கும் தண்ணீர் போல்தான்
நலம் கேட்கும் கோட்பாடும்

நேசமான கேள்விகள் ஒரு கையிலும்
முதுகில் குத்தும் ஆயுதங்கள் மறுகையிலும்
வைத்திருப்பவர்கள் பெருகியாச்சு

இருக்கட்டும்
முதல் அன்பான வார்த்தைகளால் நலம்
கேட்பீர்களானால்
பின் கொலை செய்வதொன்றும் குற்றமில்லை

ST. NICHOLAS SANTHACLause புனித நீக்கிலார் (கிறிஸ்துமஸ் தாத்தா)

அருட்தந்தை A.M.ஸ்ரீபன் C.R

புனித நீக்கிலார், santhacause ஏசியா மைனர் (இன்று Turkey) என்ற இடத்தில் 4ம் நூற்றாண்டில் ஆயராக இருந்தார். இவர் 343ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 6ம் திகதி இறந்ததாக நம்பப்படுகிறது. இவர் மிகவும் செல்வந்தராக இருந்தார். ஏனெனில் இவரின் பெற்றோர் இவரது இளம் வயதிலேயே அதிக செல்வங்களையும் பணத்தையும் விட்டுவிட்டு இறந்து விட்டனர். இவர் இரக்கம் உள்ள மனிதராக இருந்தார். அத்துடன் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதிலும், மிகவும் தேவையில் இருப்போருக்கு பரிசுகள் வழங்குவதிலும் பெயர் பெற்றவர் ஆவார்.

புனித நீக்கிலாரைப் பற்றி பல கதைகள் உண்டு. அதில் மிகவும் பெயர் பெற்ற ஒரு கதை உண்டு. அது யாருக்கும் தெரியாமல் பரிசுகளை கொண்டுபோய் வைப்பவர். ஒரு ஏழை மனிதனுக்கு மூன்று பெண்பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு சீதனப் பணம் கொடுத்து திருமணம் செய்து வைக்க அவரால் முடியவில்லை.

ஒரு இரவில் புனித நீக்கிலார் ஒரு பை நிறைய நகைகளை வைத்து அதை கொண்டு போய் அந்த மனிதனின் வீட்டில் இருக்கும் சிம்மினிக் கூட்டின் வழியாக வீட்டுக்குள் போட்டு விட்டார். இதனால் முதல் மகளுக்கு மகிழ்ச்சியாக திருமணம் இடம்பெற்றது. அதே போன்று இரண்டாவது மகளுக்கும் நிகழ்ந்தது. இதன் பின் இதை யார் செய்கிறார்கள் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என அத்தந்தை மறைவாக வீட்டில் காத்திருந்தார். இறுதியாக புனித நீக்கிலார் தான் இதைச் செய்கிறார் என்று நேரடியாக கண்டுபிடித்தார். உடனே புனித நீக்கிலார் அத்தந்தையிடம் தான்தான் இதைச் செய்ததாக யாருக்கும் வெளிப்படுத்த வேண்டாம் என்று இரந்து கேட்டுக்கொண்டார். ஏனெனில் தன்னை

மற்றவர்கள் புகழ்வதை அவர் விரும்பவில்லை. ஆனால் இது மற்றவர்களுக்கு விரைவிலேயே தெரியவந்தது. அதன் பின் யாருக்காவது இரகசியமாக பரிசுகள் வைக்கப்பட்டிருந்தால் அது நீக்கிலார் தான் வைத்தார் என்று எல்லோருமே பேசிக்கொண்டனர். இப்படியான இரக்கச் செயல்களால் நீக்கிலார் புனித நீக்கிலாராக ஆக்கப்பட்டார். இதன் வழியாக இவர் சிறுவரின் புனிதர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

16ம் நூற்றாண்டில் தென் ஐரோப்பிய நாடுகளில் புனித நீக்கிலாரைப் பற்றிய கதைகளும் பாரம்பரியங்களும் மக்கள் மத்தியில் அதிகம் அறியப்படாதவை ஆயின. ஆனால் சிறுவர்களுக்கு யாரோ ஒருவர் கிறிஸ்துமஸ் காலங்களில் பரிசுகள் வழங்கினார். இவர் இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் "Fr.கிறிஸ்துமஸ்" என்று அழைக்கப் பட்டார். இந்தக் காலங்களில் தான் வயது முதிர்ந்தவருக்குரிய உருவம், மகிழ்ச்சியான சிரித்த முகத்தோடு வெள்ளைத் தாடியும் வைத்து சிகப்பு வெள்ளை உடை அணிந்து கிறிஸ்துமஸ் பப்பா, கிறிஸ்துமஸ் தாத்தா என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டார்.

பிரான்ஸ் நாட்டில் Fr.நோயல் என்று அழைக்கப்பட்டார். ஆஸ்திரியா, ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளில் பொன்னிற தலை மயிரையுடைய குழந்தையாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டார். இது குழந்தை இயேசுவை பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருந்தது. பின்பு அமெரிக்க நாடுகளில் குடியேறிய நாட்டைச் சார்ந்த மக்கள் புனித நீக்கிலாரை பற்றிய பழைய கதைகளை எடுத்து மீண்டும் மக்களுக்கு நினைவுட்ட தேவையிலிருக்கும் மக்களுக்கும் இன்னும் எல்லா சிறுவர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்கும் முறையை நிலைநாட்டி "சாந்தா குளோஸ்" (santha clause) "புனித நீக்கிலார்" என்று அழைத்தார்கள்.

1800ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகளோடு வேறு பல நாடுகளிலிருந்து கிறிஸ்மஸ் காலங்களில் சமூக மத வேறுபாடுகள் இன்றி எல்லா சிறுவர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்கும் முறைகள் வந்தன. இந்தக் காலங்களில் பல எழுத்தாளர்கள் புனித நீக்கிலாரின் ஏழைகளுக்கு உதவும் பண்புகளைப் பற்றி கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் வழியாக எழுதி உலகிற்கு இந்த மகிழ்ச்சியான முறைமைகளை வெளிப்படுத்தினார். புனித நீக்கிலார் குதிரை வண்டியில் ஏராளமான பரிசுப்பொருட்களை தாங்கியவராகச் செல்லும் சித்திரப் படங்களும் வெளிவந்தன.

1902ம் ஆண்டில் “கிறிஸ்மஸ் தாத்தா” பற்றி மிகவும் புகழ் பெற்ற ஒரு புத்தகம் “The life and adventures of santa clause” அதாவது “புனித நீக்கிலாரின் வாழ்வும் சாதனைகளும்” பற்றி பிரபல எழுத்தாளர் L .Frank Baum” அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. இதில் புனித நீக்கிலாரைப் பற்றிய சில வீரமிக்க செயற்பாடுகள் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் சிறந்த கவிதைகள், கதைகள், பாடல்கள், நாடகங்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, சிறுவருக்கு உரிய புத்தகங்கள், திரைப்படங்கள், விளம்பரங்கள், கிறிஸ்மஸ் விழாக்கள், வழியாக கிறிஸ்மஸ் நிகழ்வும், கிறிஸ்மஸ் தாத்தாவின் பரிசு வழங்கல்களும் எல்லா நாடுகளிலும் இன்று பிரபலமாக நடைபெறுகின்றன.

படம்: யூலியஸ் அன்ரனி

இலங்கையில் பெண் தலைமைத்துவ குடும்பங்களின் வாழ்வியல்

பாகம் - 3

-ப்ரியமதா பயஸ்-

இலங்கையில் ஒரு போர் நடந்தது அந்த போருக்கு முன்னரும் பின்னரும் மக்கள் பெரும் இன்னல்களை அனுபவித்தார்கள் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை ஆனால் - பெண்கள் பலர் இன்றும் இன்னல்களை அனுபவித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்பது இப்போதும் இருக்கின்ற மிக வலிதரும் விடயம்.

2009ஆம் ஆண்டு போரில் தன் கணவனையும் உறவுகளையும் பலி கொடுத்த பெண்களின் மனநிலை என்றைக்கும் வடுக்கள் நிறைந்ததும் வலி மிகுந்ததுமே - நான் பார்த்த உண்மைச் சம்பவங்கள் ஏராளம் அதில் ஒரு சம்பவத்தை இங்கே கட்டாயம் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும் - புதுக்குடியிருப்பு - தேவிபுரம் "அ" பகுதி நாம் அனைவரும் உணவும் இன்றி, உறக்கமும் இன்றி பங்கர் மட்டுமே கதி என்று இருந்த அதி உச்ச போர்க்களம் - இனி இங்கே இருக்க முடியாது என்பதால் அங்கிருந்து சற்று தூரத்துக்கு செல்வோம் என முடிவெடுத்து ஆமைகள்போல் ஊர்ந்து ஊர்ந்து நகர்வதும், முதுகை வளைத்துக்கொண்டு கூனிக்கொண்டு ஓடுவதும், செல் குத்தும் சத்தம் கேட்டதும் விழுந்து படுத்துக்கொள்வதும், அந்த சன்னங்கள் பாய்ந்து ஓய்ந்ததும் மீண்டும் எழுந்து ஓடுவதுமாக தேவிபுரம் பகுதியை கடக்க முற்படுகிறோம் - இடையில் அதிகமாக ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஆட்லறி ஏவுகணைகள் எங்கள் பகுதியை நோக்கி வருகிறது, செய்வது அறியாது யாரோ ஒருவரின் வீட்டுக்குள் புகுந்துகொள்கிறோம் அங்கே இருந்த பங்கருக்குள் நுழையலாம் என ஒருவரின் ஒருவராக நுழைகிறோம் நானே கடைசியாளாக பங்கருக்குள் நுழைகிறேன், ஏற்கனவே பங்கருக்குள் பத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் சுவாசிக்க முடியாமல் திணறிக்கொண்டு இருக்கின்றனர் இருந்தும், உள்ளுக்கு வாங்கோ, உள்ளுக்கு வாங்கோ என்று எங்களையும் கத்தி கத்தி கூப்பிடுகின்றனர்.

ஒருவாறு உள்ளுக்குள் இறங்குகிறேன் படியில் இருந்து அடுத்த படிக்கு இறங்கமுடியவில்லை அதற்குள் எங்கிருந்தோ ஒரு எறிகணை கூவிக்கொண்டு வருகிறது எம்மை அண்மித்து அது விழப்போவதை மிக துல்லியமாக உணரமுடிகிறது, அந்த கணத்தில் ஒரு தாயும், தந்தையும்

மூன்று பருவமடைந்த பெண் பிள்ளைகளும் ஓடி வருகின்றனர், மூன்று பெண் பிள்ளைகளையும் எனக்குமேல் தள்ளி விட்ட தந்தையும் தாயும் பிள்ளைகளை பிடி தங்கச்சி என்று கூறிக்கொண்டு ஓடி வருவதற்குள் செல் குண்டு மிக அருகில் விழுந்து வெடிக்கிறது. பயத்தின் அதி உச்ச வேகத்தில் நாம் எப்படி உள்ளே போனோம் என்று தெரியாமல் அந்த மூன்று பிள்ளைகளையும் நெரித்து தள்ளி பங்கருக்குள் சொருகிவிட்டு நானும் புகுந்துகொள்கிறேன் சற்றும் எதிர்பாராதவிதமாக ஓவென அலறி அந்தப்பெண் கூச்சலிடுகிறார் தொடர்ந்துவரும் எறிகணைகள் எம்மை பங்கருக்குள் இருந்து வெளியே வர விடாமல் தடுக்கிறது ,இருந்தும் அந்தப்பிள்ளைகள் அப்பா அம்மாவின் அவலக் குரலில் அதிர்ந்துபோய் வெலவெலத்து தவிக்கின்றனர் அவர்களை விலக்கிக்கொண்டு வெளியே எட்டிப் பார்க்கிறேன் இரத்தவெள்ளத்தில் கிடக்கும் கணவனை கட்டி அணைத்து கதறிக்கொண்டு இருக்கிறார் அந்த பெண், முற்றும் முழுதாக உயிர் பிரிந்த உடலாக அவரின் உடலை தழுவி அவரின் இரத்தத்தில் அந்த பெண் குளித்து குமுறிக்கொண்டு இருந்தாள், நெஞ்சம் வெடித்து சிதறும் வலியின் உச்சத்தை நான் உணர்ந்தேன் அந்த நொடிப்பொழுதில் மூன்று பெண் குழந்தைகளின் அம்மாவாக அந்த பெண், தனிமையில் போராட வேண்டியவளாக்கப்படுகிறாள் .

இறந்துபோன கணவனின் இறுதிக்கடனைக்கூட செய்ய முடியாமல், அவன் குருதி மண்ணுக்குள் முற்றாக உறிஞ்சப்படுவதற்கு முன்னர், அந்த உடலின் உயிர்ச்சூடு தணிவதற்குமுன்னம் அவள் கைகளில் படிந்த கணவனின் குருதி காய்ந்து போவதற்கு முன்னம் அந்த உடலை அப்படியே விட்டு அனைவரும் கடந்து ஓடுகிறோம். அந்த தாயும் தனது மூன்று பிள்ளைகளையும் அணைத்துக்கொண்டு ஓடி எம்மோடு வருகிறார்.

இந்த வலியையும் அதற்கு பின்னரான அந்த பெண்ணின் வாழ்வையும் நான் பல மாதங்களுக்கு பின்னர்தான் சிந்தித்தேன், அந்த பெண்ணின் வாழ்க்கையில் இந்த சம்பவம் என்றும் மறைந்துபோகும், மறந்துபோகும் விடயமாக ஒருபோதும் இருக்காது, அத்தோடு தனி ஒரு பெண்ணாக மூன்று பெண் குழந்தைகளையும் வளர்த்து ஆளாக்கும் அவளின் தனித்த வாழ்க்கை அவளின் உளவியல் பற்றி யாரும் இதுவரை சிந்தித்து இருக்கவே முடியாது.

அந்த சம்பவத்தை பார்த்த பெண்ணாக அந்த உணர்வின் வலியை இப்போதும் என்னால் உணரமுடிகிறது. அந்த துயரை அடைந்த பெண்ணின் உளவியலை இதுவரையில் யாரும் சரி செய்து இருப்பார்கள் என்றால் இல்லை என்பதே மிக சரியான பதிலாக இருக்கின்றது.

போருக்கு பின்னரான வாழ்க்கையில் இப்போது மிக அதிகமாக தேவைப்படுவது உளவியல் ஆறுதல் என்பதை இலங்கையில் யாரும் முழுமையாக உணரவில்லை என்பது மிக துயரமான விடயம் , இதற்கு நான் கூறியது ஒரு சிறு உதாரணம் மட்டுமே இப்படி ஏராளமான உளப்பாதிப்புக்களோடு வாழும் பெண் தலைமைகுடும்பங்கள் எம் மத்தியில் மிக மிக அதிகமாகவே காணப்படுகின்றனர் ஒவ்வொரு வாழ்க்கை துணை இழந்த பெண்ணிற்கும் பின்னால் மிக அதிகமான குடும்ப சமையம் ,அதைவிட அதிகமான மனசமையம் இருப்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

இந்த வாழ்வியல் விடயங்களை இப்படியான பெண்களின் உளவியல் நலனை மிக அதிகமாக ஒவ்வொருவரும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும் - அவர்களுக்கான பாதுகாப்புடன் உளவியலையும் அவர்கள் கண்ட அதிர்ச்சிச் சம்பவங்களில் இருந்தும் அவர்களை மீள வைக்க வேண்டும், போருக்கு பின்னர் 12 வருடங்கள் கடந்த நிலையிலும், இந்த அதிர்ச்சியில் இருந்து மீளமுடியாத பலரை நாம் இந்த சமூகத்தில் நாளாந்தம் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். அதிலும் பெண் தலைமை குடும்பங்கள் குடும்ப சமையையை தனியே சுமப்பதைவிட இப்படியான மன அழுத்தங்களோடு விரக்தி நிலையில் பயணிப்பதையும் நாம் காணுகிறோம், இவர்களுக்கான உளவியல் ஆலோசனைகளை வழங்க முன்வர வேண்டிய கடமையை அரசோ பொது நிறுவனங்களோ கரிசனையுடன் பொறுப்பெடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

தொடரும்....

பசுமை அனலை Green Analai

யுத்தத்திற்குப் பின்னான காலங்களில்.....
கடந்தசில வருடங்களாக வடக்கிலும் கிழக்கிலும்
இளைய தலைமுறையினர் தம்மளவின்
அணிதிரண்டு பசுமை நாடுதலும்,
நடுதலுமாக உழைத்துருவாக்குவதை
அதிகமாகவே அவதானிக்கக் கூடியதாக
இருக்கின்றது.

உலகடங்கலும் அணுஉலை மீதங்களாலும்,
தொழிற்சாலைகளின் இரசாயனக் கழிவுகளாலும், பிளாஸ்டிக், பொலித்தீன்
பாவனைகளாலும், இயற்கைச் சூழலுக்கு ஒவ்வாத நடவடிக்கைகளாலும், சூழல் மாசடைதலால்
ஏற்படும் பேரளர்த்தங்கள் தொடர்பான சித்தனை அற்றுப் போனதாலும் மிகப்பெரும் அபாயத்தை
நோக்கி உருண்டு கொண்டிருக்கின்றது இந்த உலகப்பந்து.

பூமியெங்கும் கட்டிடங்களால் நிரப்படுவதால் ஏராளமான காடுகள் அனைத்து உலக நாடுகளிலும்
அழிக்கப் பட்டு விட்டன, அழிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

அணுவாயுதங்களையும், யுத்தக் கருவிகளையும் உருவாக்குவதிலும், தம்மை இன்னொரு மகா
யுத்தத்திற்கான வல்லமை பொருந்தியவர்களாக நிறுவுவதற்கும் உலக நாடுகள் ஒன்றையொன்று
சளைக்காமல் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த நிலையில் பல நாடுகளிலும் ஆங்காங்கே சுற்றுப்புறச்சூழல் பாதுகாப்பு, மீட்டுருவாக்க அமைப்புகள் இயங்கிவந்தாலும்கூட, உருவாக்க சக்திகளைவிடவும் அழித்தொழிக்கும் சக்திகளே பல்லாயிரம் மடங்கு செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இவைபற்றிய விழிப்புணர்வுகளை அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கு தீவிரமாக ஏற்படுத்தினால் மாத்திரமே எதிர்காலத்தில் இந்தப் பூமி ஓரளவேனும் தப்பிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

இவற்றையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டும், ஆதங்கத்தோடும் அண்ணார்ந்து பார்க்கையில் அண்மையில் சில காலங்களாக இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் எமது இளைய சமூகம் சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு, மீட்டுருவாக்கம் என அக்கறையோடு செயற்பட்டு வருவதை அவதானிக்கும்போது கொஞ்சம் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடக்கூடியதாக இருக்கிறது.

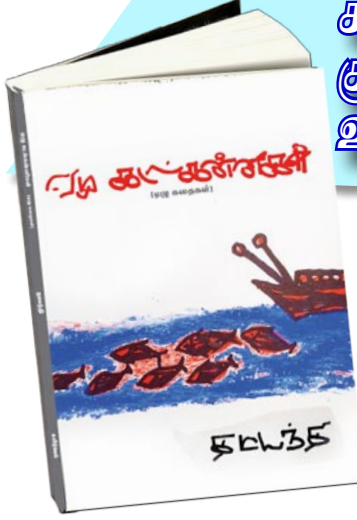
தொடர்ந்துவரும் தேன் தமிழ் இதழ்களில் இந்தப் பசுமையான இளம் சக்திகளையும், செயற்பாடுகளையும் பதிவு செய்வதும் நமது கடமை என்றே நினைக்கிறோம். இதனூடாக சுற்றுப்புறச்சூழல் தொடர்பான ஒரு கணிசமான விழிப்புணர்வையாவது ஏற்படுத்த முடியும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

இந்த இதழில் “Green Analai-பசுமை அனலை” என்ற அமைப்பினை வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதோடு, இவர்களது அயராத முயற்சிகளையும் பாராட்டுகிறோம். அனலைதீவில் மிகவும் ஈடுபாட்டோடும், தீவிரமாகவும் இவர்கள் இயங்கி வருவதையும் ஆயிரக்கணக்கான மரங்களை உருவாக்கி, தீவினைப் பசுமையின் முகப்புவரை கொண்டு செல்கின்றனர் என்பதை நாம் நேரடியாகவே அவதானித்து வருகிறோம். அனலைதீவு இளைஞர்களின் இந்தப் பசுமைப் புரட்சியின் பயணவழியில் நாமும் ஒருசொட்டு ஈரத்தை இந்தத் தீவின் மடியில் வார்த்தோம் என்பது, ஒரு கட்டாயக் கடமையின் ஒருபகுதியைச் செய்ததாக உணர்கிறோம்.

ஆமாம், கனடாவில் வசிக்கும் சமூக செயற்பாட்டாளர் நண்பர் சிவசோதி குமாரசுவாமி, மற்றும் அனலை கோகிலன் ஆகியோரின் அனுசரணையோடு சிலபத்து புங்கை மரங்கள் இந்தத் தீவின் மடியில் வேரூன்ற ஏதுவாக இருந்தோம் என்பது எமக்கும் பெருந்த மகிழ்ச்சியே.

பசுமை அனலையின் எல்லா அங்கத்தவர்களுக்கும் எமது பசுமை வாழ்த்துக்கள்.

கடலோடியின் நினைவுக் குறிப்புகளினூடான காற்றில் உப்புக் கரிக்கவில்லை

தமயந்தியின் “ஏழு கடல்கன்னிகள்”

-கருணாகரன்-

கடினமான கணக்குகளை அறிந்து கொண்டும் அந்தக் கணக்குகளிற்குள் ஊடுருவி, கடந்து சென்ற படைப்பின் உயர்வான கவர்ச்சியாக “அதற்குள் அவராகவே வாழ்வதால்” சாத்தியம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

தமயந்தியின் கதைகள் இயல்பான நேரடித் தன்மை கொண்டவை. இக் கதைகளின் பின்னணியில் இயல்பான கடல்சார் வாழ்க்கை கண்ணோட்டமும், ஈழப்போராட்ட மனிதம் சார் ஏக்கங்களும் அக்கம்பக்கமாக நிறுத்தப்படுகின்றது. கதைகள் அனுபவத்தையும், உணர்வு நிலைகளையும் மட்டுமே நம்பியிருக்கின்றன. உண்மை யின் யதார்த்தங்கள் ஆங்காங்கே எமது நனவிலி மனங்களை கட்டுடைத்து வெள்ளம்போல் நுரைதிரள உப்புக் கலந்த வாசனையோடு எம் நாசிகளை தழுவிச் சொல்கின்றன.

“கள்ளும் நண்டுச் சம்பலும் வயிற்றுக்குள் சமா வைக்கத் தொடங்கியதும் பூமியில் மானிட ஜென்மம் அடைந்ததைப்பற்றி தொடங்குவார்.”

அப்பு.

“கிற்றார் பாடகன்” இசைமீட்டும் நண்பரின் சிறுகதைக்குள் அப்பு தொட்டுச் சென்ற புள்ளிகள் பல ஈழத்தின் கடற்கரை வாசனையுடன் அய்ரோப்பிய மண் கொண்ட அடிப்படை மானுட விடுதலையை பேசி இருக்கிறார்.

“இன்பம் சுவைக்க பட்சமுடைய நண்பர்காள்! நீங்கள் இன்பம் சுகிக்க நான் பயன்படுவேனாகில் என்னை பாவிபுங்கள்! ஆனால் மனித நாகரீகம் சாகும் படியாயல்...”

எமது ஒரு தலைமுறை கடந்த வாழ்வின் அடிப்படை மனித விழுமியங்கள் இன்று “கிழவர்களின் கிற்றார்களை” மீட்டுவதில் தான் ரசனை காண்கின்றதே தவிர நடைமுறை வாழ்வில் ஈழத்திலும் சரி புலத்திலும் சரி மனிதனை தேடி பயணங்கள் செய்யவேண்டிய காண்பியலை துன்பியலாக கூறிவிடுகின்றது. நனவிடை தோய்ந்த தமயந்தி அதற்குள் நடப்பில் உள்ள மனநோய் பிடித்தவர்களை அதற்குள் இணைத்து சற்றே வாசகரை தவிக்க விடவும் தயங்கவில்லை.

ஈழத்தின் ஒருகாலகட்ட வாழ்வின் அவல ஓசையை துன்பக் கனலில் துவண்டு கூற முற்பட்ட புனைவு “ஏழாற்றுக் கன்னிகள்” நாவட்டப் பாறையில் தங்கியிருந்த எம் ஏழு கன்னிகளும்- ஒரு குறியீட்டு வடிவமே! அவ் குறியீட்டு வடிவத்தின் ஊடாக உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட வலி ஒரு மீனவனின் பாடுகளை விவரமாக கதையாடல் செய்யாதுவிட்டாலும் மீன்வாடிகளின் மீன்வாசனையை எமக்குள் பரப்பி சென்றுவிடுகின்றது.

“மானையும் மீனையும் கண்டமாத்திரத்தில் கொல்லுறவன்தான் சரியான வேட்டைக்காரன்”

“வாழ்வையும், உணர்ச்சிகளையும் அதற்குள் வாழ்ந்துபடைத்தவன் தான் உண்மையான கதை சொல்லி”

இங்கு உண்மைக் கதை சொல்லியாகவிட்டார் எழுத்தாளர். புனைவைத் தாண்டிய கதை கூறலில் வாசகனை அதற்குள் முக்குளிக்க வைத்து லயிக்க விடுகின்றார்.

அள்ளி மீன் கொண்டுவரும் மீனவர் கடலோடு மட்டும் போராடவில்லை எம் இனத்தின் இருப்பை கேள்விக்கு உட்படுத்திய வல்லூறுகளாலும் தான். அப்பாவிகள் என்றும் தசை கொத்தி ஊண் வடிய வைக்கப்பட்ட துன்பகரமான வாழ்க்கையை தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். துயரத்தின் கொடுங்கனவை கடல் அன்னையாக நின்று எழுத்தில் வடிவமைக்க முற்பட்டிருக்கின்றார் தமயந்தி.

“காலகாலமாய் அவர்களது சந்ததியினரை வளர்க்க எமது மடியில் இருந்து அள்ளி அள்ளி கொடுத்தோம், அதே மகன்கள் தான் இன்று எம்மை சிதைக்கிறார்கள்” என ஏழாற்றுக் கன்னிகளின் ஓலக்குரல்கள் மகன்களை இழந்த இலங்கை நாட்டின் மானிடத் தாயின் விசம்பலாகவே மனதை நெருடிவிடுகின்றது.

ஈழத்தவரின் வாழ்வும் தங்கு தாணையம் வைத்தது போலவே இன்று அவரவர் அரசியல் தேவைகளுக்காக இயந்திரத் தனமாய் சுரண்டப் படுகின்றது. இதற்கு நேர் எதிரிடையான ஒரு பல்இன சகவாழ்வையும், ஒத்த இன வேறுபுக்களையும், காழ்ப்புணர்ச்சிகளையும் நிதர்சனமாக கூறும் புதினம் “நாச்சிக்குடா எழுபத்தேழு” களங்கண்டி வலையும், பாய்ச்சக் கம்புகளும் மீனவர் வயிற்றுப் பாட்டிற்கான தங்கப்பாளங்களாக கைக்கெட்டும் தூரத்தில் இருப்பதாக காட்சி இருந்தாலும் பல சமயங்களில் வாழ முற்பட்ட கனவு வாழ்க்கை முபாரக் நானா வளர்த்த சேவல் கழுத்து அறுக்கப்படும் போது கூவிய இறுதிக் கூவலாகி விடுகின்றது.

ஆக உணர்வைத் தொடும் எந்த ஒரு படைப்பும் ஆத்மார்த்தமாக இருக்க வேண்டும் எனில் அதன் மையக்கூறு பொய்யாகவும், போலியானதாகவும் இல்லாதிருக்க வேண்டும். தமயந்தியின் எழுத்துக்களில் இப் போலி தெரியவில்லை. என்பது சிறப்பியல்பே.

“பகல் சோத்துக்கே வழிய காணல்லையாம் இதில போக்கத்த மனிதனுக்கு பழஞ்சோத்து விடாய் பெரும் விடாயாய் தான் கிடக்கு”

ஈழத்தின் விடுதலைச் சாம்பலுக்குள் கனன்று கொண்டிருக்கும் நெருப்புத் தணலாக காணப்படும் சாதீயத்தையும், வசைபாடல்களையும் “அப்பு” தனியொருவனாக கடந்த கதையும், அச் சூழலுக்குள் எம் தலைமுறை கொடுக்கப்போகும் விலையையும் நாசக்காக ஒரு மைய விலகல் இன்றி கூறிய கதை தான் இது. கடல் கடந்த கந்தக வெடிகளிற்கு அநியாயமாக பறிகொடுக்கப்பட்ட உயிர்களையும், சிங்கம், புலி விளையாட்டில் இறைச்சி துண்டமான அப்பாவி மக்களையும் தனது பார்வையில் நீதி, நியாயங்களின் ஊடாக எடுத்துரைத்த பாங்கு அழகே..!

எமது இனத்தின் இரத்தமும் சதையுமான வாழ்வை வெளிக்கொண்டுவர முனைந்த இடம் “தொள்ளாயிரம் சரிகளும் இரண்டாயிரத்திற்கு அதிகமான காயங்களும்” போராட்ட அரசியலாகட்டும், இன்றைய ஜனநாயக அரசியலாகட்டும் இரண்டும் அப்பாவி மக்களிற்கு கொடுத்த ரணங்கள் எண்ணிக்கையில் கூடுதலாக வே இருந்தன. ஆனால் மிக சில சரி களை மட்டும் கொண்டு அநியாயத்திற்கு நியாயமாக எங்கள் உயிர் ஒலித்த கணங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. “அல்போன்ஸா” வடிவான கறுப்பிதான்..! - எங்கள் ஊர் வடிவான கறுப்பிகள் கந்தக புகைக்குள் சுவாசித்து, பழக்கப்படாத நிலத்தில் வாழ்ந்து கஞ்சிக்காக கையேந்த வைத்தவர்கள் தற்புகழ்ச்சியும் பதவிமோகமும் கொண்டாவர்களே. அவர்கள் என்றும் எம்மால் சபிக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

“மண்டா” கொண்டு செய்த சண்டித்தணங்களும், இறந்த கால நினைவு மீட்டல்களும் ஈழத்தின் போராட்டக் குழுக்களின் தன் இன மக்களின் மீதான அடக்குமுறைகளையும், உயிர்க் கொலை களையும் இத் தலைமுறை அறியாக் கதைகளை உயிர்ப்பிப்பதில் தொடங்கியது. ஆழமான பெருமூச்சு அடிவயிற்றில் இருந்து தெடங்கி நாசிகளின் ஊடாக வெளிப்பட்டு ஆசுவாசப் படுத்தினாலும், சொந்த கடல்தாய் தந்த கும்பினா மீனும் நோர்வே நாட்டு மக்ரல் மீனும் ஒரே சுவையை கொண்டிருந்தாலும் பெயர் வேறுதானே..!

மண்டா கொண்டு அடிபட்டாலும் எம் சனம் ஒரே மாதிரி சிந்திக்க வழிப்படுத்தி விடுதலை கொடுக்க உருவாகியவர்களாலும், அமைதியை நிலைநாட்ட வந்தவர்களின் வினையாலும் வினையாகியவர்கள் ஐயாவின் நண்பர்கள் அல்ல- எங்கள் வீடுகளில் இருந்து கொலை செய்யப்பட்டவர்களே.

தன்னைவிட மண்ணையும், தன் சனங்களையும் அதிகளவாக நேசித்த பல மனிதர்கள் சாய்ந்துதான்

போனார்கள். இல்லை இவர்கள் சாய வைக்கப்பட்டார்கள். தமயந்தியின் ஆற்றெணாத் துயரம் கொண்ட கனவுகளில் அப்புவும், லூர்த்துராசனும், பவுல் ப்ருனோவும் கொட்டிவிட்டுச் சென்ற மரண ஓலத்தின் ஊடான தெறிப்புக்கள் தான் முபாரக் அலி நானாவும், விநாயகமூர்த்தியாரும்.

கப்பல்காத்த கன்னிமாதா கோவிலின் அறுந்து வீழ்ந்து மல்லாந்து கிடக்கும் மணி வன்னியில் பழக்கப்பட்ட துறவிகளாலோ, கிழ்த்துறவிகளாலோ, அல்லது அவர்களின் மந்திரக்கோல் கொண்டோ என்றுமே இனிய நாதத்தை தரப்போவதில்லை.

திருச்சபை அதிகாரத்தின் உச்சகாட்சிகளையும் பதிவுசெய்து போகின்றார்.

நோர்வேஜியன் கடல் கரைகளிற்கும், ஈழத்தின் கடற்கரைகளிற்குள்ளும் தொட்டுச் செல்லும் கடல் அலைகள் என்றும் சாதி மதம் பார்க்கவில்லை. ஆனால் பல முடிச்சுகளை கதையின் ஊடாக அறிமுகம் செய்த எழுத்தாளர் சில இடங்களில் முடிச்சு அவிழ்ப்புக்களில் தடுமாற்றம் கொண்டது போல் உள்ளது. “எட்டாம் பிரசங்கம்” பல மைய விலகல்களைக் கொண்டிருந்தாலும். அது ஒரு நாவலுக்குரிய போக்காகும்.

உண்மையான மீன்பிடி காரர்களின் கதையிது. விடுவலைத் தோணியும், தோட்டுப் பறியும் மறக்காத தற்போதைய நோர்வேஜியன் மீனவர் தன் அசைமீட்டல்களில் எம்மையும் ஈழக் கடற்கரைகளிற்கும், அடலாண்டிக் கடற்கரைகளிற்கும் அழைத்துச் சென்ற உத்தி சிறப்பே.

“வாடி ராசாத்தி பொலிஞ்சு வாடி, கூட்டாளிமார் எல்லோரையும் கூட்டிக் கொண்டு வாடி, சுத்திப் படடி நாச்சியார். வலைக்குப் பத்தாக தூக்கிப் போடடி.”

லூர்த்து ராசன் துள்ளிக் குதிக்கும் மீன்களோடும், வலைகளோடும், காற்றோடும் போசிய கதைகள் புரியாணத்தின் கம கம வாசனையாகி எம்மில் கலந்து நாவில் எச்சில் ஊறு வைத்து விடுகின்றது. கடந்த பெரும் கதையொன்றை பெரும் இடைவெளிப் பாய்ச்சலுக்கு உட்படுத்தி விடுகின்றார். சாதீயச் சண்டையில் இருந்து ஈழப்போராட்டத்தின் கொடும் இன வெளியேற்றம் வரை விரிவடைந்து அப்புவுக்கும் எழுத்தாளருக்கும் இடையிலான அன்பின் பிரமாணம் மட்டும் வாசகனை சலிப்படையச் செய்யவில்லை.

தமயந்தி உடனான ஓர் உரையாடலில் அவரின் படைபின் நோக்கம் பற்றி பின்வருமாறு கூறியிருந்தார்.

இன்று எமது கடல்சார் அரசியல் மிக அபத்தமான, ஆபத்தான நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டு விட்டது. இதனை எந்த மொழியிலும் நமது அரசியல்வாதிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லி எதுவும் ஆகப்போவதில்லை என்பது விளங்கி விட்டது. கடலைப் பாதுகாக்க அரசாலோ, அரசியல்வாதிகளாலோ முடியாது என்பதை தெட்டத் தெளிவாகவே நான் புரிந்து கொண்டேன். ஆக, நமது கடலை நாம்தான் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை கடலவ மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கட்டம் இது. தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஊழியம் செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டு சுற்றிவளைக்காமல் அந்தச் சனத்துக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய மொழி இதுவாகத்தான் என்னால் அடையாளம் காண முடிகிறது.

உண்மைதான். நவீன தமிழ்ப் புனைவு இலக்கியத்துக்கு கடல்கன்னிகள் எந்தவகை பணி செய்கிறார்கள் என்றால் ஒன்றுமில்லைத்தான். “இப்போதுள்ள கடல் அரசியலின் ஆபத்தை கடல்சார் மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்வதில் ஒரு சிறு குரலாகவேனும் கடல்கன்னிகள் அமையுமானால் அதுவே போதும்.”

இங்கு படைக்கப்பட்ட மொழி கதைகளை கடலவ மக்களிடம் மட்டுமல்ல கடலை நம்பி இருக்கும் அனைவரிடமும் எடுத்துச் செல்லப்படும் என்ற நம்பிக்கை துளி வாசிப்பின் பின்னர் வாசகருக்கு ஏற்படுவது மறுக்க முடியாத ஒன்றே.

ஒரு படைக்கப்பட்ட அழகு, சில சமயங்களில் திகிலூட்டும் விவகாரத்தின் அழகாகக்கூட இருக்கலாம். பிரதிகளை பிழைப்பது அவசியம். நாம் ஒரு அழகின் மீது ஐயம் கொள்ளும் போது அரைகுறையாக புரிந்து கொள்ள வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. முழுமையாக அனுபவம் கொள்ளும் போது, அது அழகான உச்ச உணர்ச்சிகளைக் தொங்கவிடும் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருக்கும்.

தமயந்தியின் ஏழு கடல்கன்னிகள் உப்புக்கடல் சார்ந்து படைக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அதில் உப்புக் கரிக்கவில்லை. சமூகம் பற்றிய ஆதங்கமும், அன்பின் நனவிடைதோய்தலும், தலமுறை இழந்த கடற்கரை கிராமத்தானின் வாழ்வும் சுவைக்கின்றது.

உய்ரோடு உறவாடு

வாசகர் உடல் - உளம் சம்பந்தமான கேள்விகளும் மருத்துவரின் பதில்களும்

Dr. லிமலநாதன் MD PhD (Senior Consultant Cardiologist, Oslo, Norway)

கொரோனாவின் புதிய திரிபான ஓமிக்ரோன் வைரஸ் உடைய தன்மை என்ன? அதனால் ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்கள் எவை?

ஓமிக்ரோன் வைரசினுடைய மேற்பரப்பிலுள்ள மனிதனுடைய உடற்கலற்களை பற்றிப் பிடிக்க உதவும் புரதக்கட்டமைப்பில் பல திரிபுகள் நடந்துள்ளதாக அறியப்பட்டுள்ளது. கடந்த 3 - 4 வாரங்களுக்கு முன்பே இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதால் இது பற்றி முழுமையாக விபரிப்பது கடினம் எனினும் இவ் வைரசு அதிவேகமாக பரவுகின்றது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. ஏற்கனவே தடுப்பூசி போட்டுக் கொண்டவர்களுக்கு பாரிய தாக்கங்கள் எதுவுமின்றி மெலிய தடிமன், காய்ச்சலுடன் கடந்து செல்வதாக அறியப்பட்டள்ளது. ஆயினும் தடுப்பூசி போடாதவர்களுக்கு தீவிர பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியது.

கொரோனா வைரஸ் தடுப்பூசி முழுமையாக (3 ஊசிகள்) போட்டவர்களுக்கும் கொரோனா தொற்று ஏற்படுமா? அதனது தாக்கங்கள் எவ்வாறு இருக்கும்?

இரண்டு தடுப்பூசி போட்டுக் கொண்டவர்களுக்கு கொரோனா தொற்று ஏற்படுவதும், மெலிய தடிமன், காய்ச்சலுடன் கடந்து செல்வது அறியப்பட்டள்ளது, ஆயினும் மூன்றாவது தடுப்பூசி இப்பொழுது தான் பலருக்கு ஏற்றப்பட்டு வருவதால் இது எவ்வாறு நோயிலிருந்து பாதுகாக்கும் எனவும், முக்கியமாக ஓமிக்ரோன் போன்ற திரிபடைந்த வைரசுகளிடமிருந்து மக்களை எவ்வாறு பாதுகாக்கப் போகின்றது என்பதையும் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். குறைந்த பட்சம் வைரசு அதிதீவிரமாக தாக்குவதிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க முடியுமென நம்பப்படுகின்றது.

எனக்கு ஒரு தடவை இருதயத்தில் டிலியளள சிக்ச்சை செய்தது. அண்மையில் கொரோனா வைரஸ் நோயும் தொற்றி குணமாகி விட்டது. இதனால் பிற்காலத்தில் இருதயத்தில் தாக்கம் ஏதும் கிட்டுமா?

கொரோனா தொற்று ஏற்பட்ட சிலருக்கும், தடுப்பூசி போட்டுக்கொண்ட சிலருக்கும் வைரசினுடைய தாக்கம் இதயத்தசைகளையும், இதயப்பையையும் பாதித்திருப்பது உறுதியாகியுள்ளது. பொதுவாக இவ்வாறான வைரசுகள் இதயத்தை தாக்குவதால் ஏற்படும் உபாதைகள் ஒருசில வாரங்களில் குணமடைந்துவிடும், நீண்டகால விளைவுகளை பெரும்பாலானோரில் ஏற்படுத்துவதில்லை.

யதார்த்தம் பேசும் நேற்றைய மனிதர்கள்

அஷ்வீனி வையந்தி கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்

“படிக்க எடுத்த பிறகு படித்து முடிக்கும் வரை கீழே வைக்க விடாமல் நமது ஆர்வத்தை தூண்டச் செய்கிற புத்தகம் எதுவோ அதுவே சிறந்த புத்தகம்” ஆகும் என கூறப்படுகின்றது.

இப்படி வாசிக்க எடுத்த புத்தகத்தை கீழே வைக்க விடாமல் எனது ஆர்வத்தை தூண்டி ஒரே மூச்சாக பக்கங்கள் அனைத்தையும் வாசிக்க வைத்த புத்தகமே “நேற்றைய மனிதர்கள்”

மகுடம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக 2021ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த சிறுகதை நூலே இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் “நேற்றைய மனிதர்கள்”.

இலண்டனில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் அக்கரைப்பற்று கோளாவிலைச் சேர்ந்தவர். ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு சிறந்த சிறுகதை, நாவல் இலக்கியங்களை தந்த இவர் இரண்டு முறை சாகித்திய அக்காமி விருதுகளையும், இலங்கை, இந்திய நாடுகளிலிருந்தும் பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். இவருடைய நூல்களில் பல ஆங்கிலம், பிரான்ஸ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

“நேற்றைய மனிதர்கள்” என்னும் இவருடைய சிறுகதை நூலில் பன்னிரு சிறுகதைகள் இடம்பெறுகின்றன. பன்னிரு சிறுகதைகளும் ஈழம், புலம்பெயர் நாடுகளைக் கதைக்களங்களாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளதுடன், சில கதைகள் ஞானம், வீரகேசரி, பதிவுகள் போன்ற பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், இணையத்தளங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

“காங்கிரீட்” என்னும் சிறுகதை சிறுவயதில் பெண்களை கிண்டல் அடித்து திரிந்தவன் தன்னால் கிண்டலடிக்கப்பட்ட பெண்களில் ஒருத்தியிடமே தன்னை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு கேட்டும், தனது தொழிலுக்கு உதவி கேட்டும் செல்வதாக படைக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்களை தவறான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் ஆண்களுக்கு கொடுக்கும் பதிலடியாக இக்கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. கதையிலே “காங்கிரீட்” என்னும் குறியீட்டுச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் கதாநாயகி மைதிலியை குறிக்கவும், அதன்பின் சிதம்பரத்தை குறிக்கவும் பயன்பட்ட காங்கிரீட் என்னும் சொல் இறுதியில் மைதிலியின் கணவனின் மனதை குறிக்க பயன்படுகிறது.

நண்பன், மனைவி ஆகிய இருவருக்குள்ளும் உள்ள தொடர்பை சந்தேகக்கண் கொண்டு பார்க்கும் தியாகராஜாவின் கதையை அமைதியான முறையில் எந்தவித ஆர்ப்பாட்டமுமின்றி “உடலொன்றே உடமையாக” என்ற சிறுகதை மூலம் அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார் ஆசிரியர். தியாகராஜாவின் சந்தேகத்திற்கு சமுதாயத்திலுள்ளோரின் பார்வையை காரணம் காட்டுகின்றார். அத்தோடு தியாகராஜாவின் நடத்தைகளுக்கு இதுதான் காரணம் என அறிந்தும் அவருடைய நண்பரும் சரி, அவருடைய மனைவியும் சரி எதிர்த்து எதையும் வெளிப்படையாக கேட்காமல் பிரச்சினையை சமூகமாக முடித்துவிட்டாலும் தியாகராஜாவின் மனைவியின் கண்கள் கலங்குவது அவளுடைய மனநிலையை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. இங்கே மறைமுகமாக தனது கருத்தினை ஆசிரியர் பதிவுசெய்கின்றார்.

காதலுக்காக அடிபடும் உறவுகள் குறித்து “காதலுக்கு ஒரு போர்” என்னும் சிறுகதை பேசுகின்றது. குறித்த காதலர்கள் உறவுக்காரர்களாக இருந்தாலும் பணம், அந்தஸ்து,

கௌரவம் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்கள் அவர்களின் காதலுக்கு தடையாக இருக்கின்றது. இதனால் காதலர்கள் வீட்டிற்கு தெரியாமல் ஓடிப்போய்விடுகின்றார்கள். இதன் பிற்பாடு என்ன நடக்கின்றது என்பதைப் பற்றித்தான் இக்கதை பேசுகின்றது. இரு காதலர்களுக்காக ஒட்டுமொத்த உறவுகளும் சண்டை போடுவதுடன், வாயில்லா ஜீவன்களையும், வீதியால் போவோர், வருவோர் மீதும் தங்களுடைய பகைகளை கொட்டித் தீர்க்கின்றார்கள். இவ்வாறான சம்பவங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் நடப்பவைகள். இவற்றை தத்ரூபமாக தனது கதைகளில் ஆசிரியர் சொல்லிய விதம் பாராட்டத்தக்கதாகும் எனினும் கதை நீண்டு கொண்டு செல்வது போல் உள்ளது. கதையின் நீட்சியை சற்று குறைத்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகின்றது.

ஹிட்லரின் ஆட்சி, அதிகாரம், கொலைவெறி, ஹிட்லரால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் நிலை, ஹிட்லரின் கொடூரம் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் கதைதான் “ஹிட்லரின் காதலி”. இக்கதை ப்லோண்டி என்னும் நாயை மையப்படுத்தி நாயே கதை சுறுவது போல் சற்று வித்தியாசமான முறையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

“நேற்றைய மனிதர்கள்” என்னும் கதை தமிழ் பாராம்பரியத்திலிருந்து விடுபட முடியாமலும், கலப்பு திருமணங்களை ஏற்க முடியாமலும் திண்டாடுகின்ற வேதநாயகம், விமலா ஆகியோரின் கதையாகும் வேதநாயகத்தின் நண்பர் ஹார்வியின் நடவடிக்கைகளால் வேதநாயகம் தனது மகள் மாலதியின் காதலை ஏற்றுக்கொள்பவராக காட்டப்படுகின்றார். இருந்தாலும் அவரது மனைவி விமலா தமிழ் பாராம்பரியத்திலிருந்து விடுபடுபவளாக காட்டப்படவில்லை. ஒருவேளை மகன், மகள் ஆகியோரின் திருமணங்களின் பின் விமலாவின் மனநிலை மாறுமோ எண்ணவோ?

“மேதகு வேலுப்போடி” என்னும் சிறுகதையில் இராணுவத்தினால் மக்கள் அடைந்த துயரம், பூசை சடங்குகள், அரசியற் காரணங்களை காரணம் காட்டி காதலர்களை பிரிக்கும் முயற்சி என்பவை பற்றி பேசப்படுகின்றது. மந்திரம், பூசை எனக் கூறிக்கொண்டு ஊரையே தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொண்ட வேலுப்போடியை இறுதியில் ஊரே சேர்ந்து எதிரக்கும் காட்சி அருமையானதாகும் இக் வெளிவந்த காலமும், கதைக்கு பின்னரான இலங்கையின் அரசியல் சூழலையும் கவனத்தில் கொண்டால் இக்கதை வேறு அர்த்தங்களைத் தரலாம்

அழகான காதலை சிதைத்துவிட்டு தன்னுடைய சதியினால் ஞானேஸ்வரியை திருமணம் செய்து கொண்டு நோய்ப்படுக்கையில் விழுந்த அருளம்பலத்தின் கதை பற்றியும், ஞானேஸ்வரியின் காதல் பற்றியும் பேசுகின்றது “டார்லிங்”. சதிவேலை பார்ப்பவரின் நிலை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதற்கு அருளம்பலத்தின் நிலையை உதாரணம்

காட்டலாம் “தொலைந்துவிட்ட உறவு”, “அப்பாவின் இந்துமதி”, “முகநூலும் அகவாழ்வும்” ஆகிய கதைகளில் கதாநாயகர்களின் முதற்காதல் பற்றி எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. தங்களுடைய காதலை ஒரு கட்டத்தில் மறந்து தங்களுடைய குடும்பங்களுக்காக கதாநாயகர்கள் வாழ்ந்தாலும் பழைய காதலின் நினைவுகளால் அவ்வப்போது (முரளி இறப்பதற்கு இந்துவின் நினைவுகள் காரணமாக அமைந்தன.) அவதிப்பட்டதான் செய்கின்றார்கள். “அப்பாவின் இந்துமதி” என்ற கதையை ஆழமாக படித்தால் இதுதான் எம் போராட்டம் என்ற நிலையை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இதுவும் “காதலுக்கு ஒரு போர்” என்ற கதையைப் போல் மிக நீளமான சிறுகதையாகும்

“மாக் டொனால்டுன் மகன்” என்னும் சிறுகதை ஏற்கனவே கூறப்பட்ட “நேற்றைய மனிதர்கள்” என்ற கதையின் பிரதிபலிப்பாக எழுதப்பட்டுள்ளது. கதைக்கரு ஒன்றாக இருந்தாலும் சொல்லிய விதங்கள் வேறு வேறுவிதமானவை. “பேயும் இரக்கும்” என்னும் கதை பேய்க்கதைகளோடு சம்பந்தப்பட்ட கதையாகும் சமூகப்பிரச்சினையையும், உறவுகளின் எமாற்றும் வித்தையையும் பேய்க்கதையோடு சார்ந்து எடுத்துரைத்துள்ள விதம் பாராட்டத்தக்கதாகும்

சிறுகதையாசிரியர் தனது கதைகளிலே பெண்களது பிரச்சினைகளுக்கு அதிகமாக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். புலம்பெயர் நாட்டில் நடைமுறையில் உள்ள கலப்புத்திருணம் குறித்து சில கதைகளில் தனது கருத்தினை பதிவுசெய்துள்ளார். இலங்கை நாட்டின் அழகு, கிழக்கிலங்கையின் எழில் என்பவற்றை இயற்கை வர்ணனையுடன் எடுத்துரைக்கும் ஆசிரியரின் எழுத்தாற்றல் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும் அத்துடன் இக்கதைகளில் சாதி, அந்தஸ்து, உறவுமுறைகள், இராணுவத்தினால் மக்கள் அடைந்த துன்பங்கள் என்பவற்றையும் தனக்கே உரிய நடையில் அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார் கதையாசிரியர்.

“அப்பாவின் இந்துமதி” என்னும் கதையில் 189 ஆம் பக்கத்தில் “எனது அம்மாவுக்குச் செந்தாவைக் கண்டதும் அவருக்கு இந்துமதியின் ஞாபகம் வந்திருக்காதா?” குழப்பத்துடன் தன் பாட்டியைக் கேட்டான் முரளி. என உள்ளது. ஆனால் ராகவன்தானே பாட்டியுடன் கதைத்துக்கொண்டிருப்பது. முரளி என வர வேண்டிய இடத்தில் ராகவன் என்றுதானே வர வேண்டும் இதனை ஆசிரியர் சற்று கவனிக்கவேண்டும்

ஈழத்தின் ஆளுமைமிக்க எழுத்தாளரான இராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் “நேற்றைய மனிதர்கள்” என்னும் இச்சிறுகதை நூல் ஏனைய சிறுகதை நூல்களில் இருந்து தனித்து காணப்படுகின்றது. இவர் இன்னும் பல நூல்களை ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு தர வேண்டும் அத்துடன் வாசகர்கள் “நேற்றைய மனிதர்களை” வாங்கி வாசிக்க வேண்டும் □

துணை

-மனோ-

“ஒரு நல்ல படமா ஒண்டை எடுத்துத் துலையன்ரா” என்று அம்மா சதா திட்டிக்கொண்டே இருந்தா. நான் என்ன செய்வது? பாணையில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும்!

ஆக்களுக்கு முன்னால படத்துக்கு முகம்காட்ட எனக்கு வெக்கம். எங்கையாவது குறுப்போட்டோவில சில படங்கள் பரவாயில்லை. ஆனால் அதைக் கொம்பியூட்டரில தனியா வெட்டி எடுக்க எனக்குத் தெரியாது. யாரிட்டையாவது கேட்டா ஏன் எதுக்கு என்று கேட்டுப் பகிடிவிடுவார்கள்.

இன்னும் இரண்டு வருசம் போனால் எனக்குக் கல்யாணமே நடக்காது என்று எனக்குத்தெரியும். எவ்வளவு கஸ்ரப்பட்டாலும் முடி வளருதில்லை. எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் துருக்கியில போய் முடி நட்டிருக்கிறார். மூவாயிரம் யூரோ முடிஞ்சுதாம். நான் ஒவ்வொரு நாளும் போய் அவரைப் பார்ப்பேன்.

அவருக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமா இப்ப நல்லா வளந்திருக்கு. இடைக்கிடை தலைக்குக் கிற்றும் தடவுறார்போல. அது மினுங்குது. எனக்கும் விருப்பமாக இருக்கு. ஆனால் அவரிட்டபோய்க் கேட்க வெட்கமா இருக்கு. அவர் எல்லாரிட்டையும் சொல்லிச் சிரிப்பார்.

நாப்பது வயது வரைக்கும் கல்யாணம் கட்டாமல் இருக்கிற வேதனையை வெளியில் சொல்ல முடியாது. அது என்னைப்போல இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும்தான் புரியும். எல்லாருக்கும் ஒரு நக்கல் நளிணம். என்னில அக்கறை மாதிரிக் கதைப்பார்கள். ஆனால் அவர்களது மனது, உள்ளக்குள்ள கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரிக்கும். அவர்களது நையாண்டித்தனம் எனக்கு விளங்கும். என்னால் என்ன செய்ய முடியும்?

என்னுடைய மச்சான்கூட தங்கைச்சியிடம் என்னைப்பற்றி பகிடி விடுவார். தங்கைச்சி இடைக்கிடை அவரைப் பேசியும் இருக்கு.

எனக்கு ஒரு இருபத்தெட்டு வயசு வரேக்கையே கல்யாணம் கட்டவேணும் என்ற ஆசை எனக்குள்ள வந்திட்டுது. ஆனால் அதை வெளியில் சொல்ல முடியேல. ஆரிட்டை சொல்றது? அம்மா தங்கைச்சிக்கு முடியட்டும் என்று பார்த்துக்கொண்டு இருந்திருப்பா. தங்கைச்சிக்கு முடியேக்க எனக்கு முப்பதைஞ்சாச்சு. எனக்குப் பேசிச் செய்துவைக்க நெருக்கமான ஆக்கள் ஆரும் இல்லை. அம்மாவும் அதிகம் ஆக்களோட பழகிறேல்ல. அல்லது அம்மாவோடயும் அதிகம் பழக ஆக்கள் விரும்பேல்ல. தங்கைச்சிக்கே கலியாணம் பேசேக்க நிறைய கஸ்ரப்படவேண்டி இருந்தது.

முதல்ல இனசனமாய் இருக்கோணும், பிறகு குறிப்பு பொருந்தவேணும். பிறகு ஆணையார் பிடிக்கவேணும். அதுக்கு பிறகு சீதனப்பிரச்சினையும் வரும். இதைவிட லவ் பண்ணீட்டால் பரவாயில்லை மாதிரி படும். ஆனால் அதுவும் நடக்காது. தங்கைச்சியும் ஒருத்தனை லவ் பண்ணினவள். நல்ல பெடியன். படிச்ச பெடியன். கடைசியில் வீட்டுக்காரர் விரும்பேல்லயெண்டு மாட்டெண்டுட்டான்.

தங்கைச்சி கொஞ்சநாள் தின்னாமல் குடியாமல் கிடந்தது. பிறகு ஒரு மாதிரி சொந்தத்துக்குள்ள இந்தச் சம்பந்தம் சரிவந்திது.

எனக்கும் சில பெட்டைகளைப் பாக்கேக் ஒரு ஆசை வந்ததுதான். ஆனால் நான் நெருங்கேல்ல. நெருங்க எனக்குத் துணிவு வரேல்ல. அதுகள் யார் எவையோ! கடைசீல தங்கைச்சிமாதிரி ஒரு நிலைமை எனக்கும் வரக்கூடாது என்று என்ர காதல்களையெல்லாம் மனதுக்குள்ள கருக்கினன்.

கலியாண வீடுகளுக்கு போனால் எனக்குள் ஒரு ஏக்கம் வரும். அது பெருமூச்சாய் மாறும். என்னுடைய சினேகிதர்மார் மனிசி பிள்ளையனோட வரேக்க எனக்கு வெக்கமாயிருக்கும். அவன்களும் மனிசிமாருக்கு முன்னால பகிடி விட்டுச் சிரிப்பான்கள். நான் உள்ளக்குள்ள அழுவன். அவன்களினர் மனிசிமார் நிமிந்து பார்க்ககூட எனக்கு வெக்கமாயிருக்கும்.

பொம்பிளையள் யாராவது கன்னமுத்தம் தரவந்தால் எனக்கு உடம்பெல்லாம் நடுங்கும். யாராவது நெருக்கமான பொம்பிளையள் வந்தால் எப்பிடி தப்பிடுது என்றுதான்

பார்ப்பன். சிலபேர் வலிஞ்சு வலிஞ்சுபோய்
பொம்பிளையளுக்கு முத்தம் குடுப்பாங்கள்.
சில வயசுபோன ஆக்களையும் பாத்திருக்கிறன்.
சிலபேரிட்ட கள்ளத்தனம் இருக்கிறதும் தெரியும்.

எனக்கு நாலைஞ்சு கலியாணம் பேசி வந்தது.
அதில இஞ்சு பிறந்து வளந்த பிள்ளையளும்
இருக்கு.
எனக்கு அதுகளோட சரிவரது என்று தெரியுது.
ஆனாலும் எனக்குப் பொருத்தமாய் என்னைப்
புரிஞ்சு கொண்டு யாராவது வரமாட்டுதுகளா
என்றும் ஏங்கிறன். என்ர வயசுக்கு
பொருத்தமான ஆக்கள தேடுறது கஸ்ரம்.
இலங்கையில் இருந்து பேசி இஞ்சு எடுக்கிறது
அதைவிடக் கஸ்ரம். அப்பிடி வந்தாலும் இனி
விசா எடுத்து... பாசை படிச்சு...அதெல்லாம்
நினைச்சுப் பார்க்க முடியாது.

இஞ்சு பிறந்த பிள்ளை ஒன்றுக்கு என்ர படம்
பிடிச்சுப்போச்சு. எனக்கு ஆச்சரியமாய்த்தான்
இருந்தது. குறிப்பும் நல்ல பொருத்தமாம்.
எனக்கு இப்ப சந்தேகமாயும் இருந்தது.
எப்படி இந்தப் பிள்ளைக்கு என்னைப்பிடிச்சது?
ஒரு வேளை அந்தப்பிள்ளையும் களைச்சுப்
போயிருக்குமோ?

எப்பிடயோ என்னைப் பிடிச்சிருக்கு என்றளவில
நான் சந்தோசத்தில மிதந்தன். பிள்ளை
கூப்பிட்ட மாதிரி ஒரு றெஸ்ரோறன்ருக்குப்
போனன்.
பிள்ளை நல்ல ஸ்மார்ட்.
நாங்கள் கதைச்சம் எண்டு சொல்லேலாது.
கிட்டத்தட்ட ஒரு இன்ரவியூ மாதிரித்தான்
இருந்தது. கொஞ்சநேரம்போக எனக்கும்
வெக்கம் குறைஞ்சு நோமலுக்கு வந்திட்டன்.
பிள்ளை என்னட்டைக் கேட்ட முதல்கேள்வி
“உங்களுக்கு சமைக்குத் தெரியுமா?”
நான் பதில் சொல்லேல்ல. சிரிச்சன்.
தொடர்ந்தும் பிள்ளை இதுமாதிரியான
கேள்வியளத்தான் கேட்டுக் கொண்டிருந்திது.
கிட்டத்தட்ட ஒரு வேலை ஒப்பந்தம் போல
ஒன்றை பிள்ளை செய்யவிரும்பிற மாதிரித்தான்
எனக்குப் பட்டுது. ஒரு கலியாணம், குடும்ப
வாழ்க்கை இப்பிடித்தான் இருக்கும் என்று
நான் கொஞ்சமும் நினைக்கேல்ல. நேரம்
போகப்போக எனக்கு நம்பிக்கை குறைஞ்சு
கொண்டு வந்திது.
ஏன் இந்தப் பிள்ளை இப்பிடயெல்லாம்
பயப்பிடுகுது?

இந்தப் பிள்ளையினர் அப்பா ஒரு சிடுமுஞ்சியா
இருப்பாரோ? கறார் பேர் வழியோ?

கடுமையான ஆளோ? தாயைப் போட்டு நினை
றயக் கஸ்ரப்படுத்திறாரோ?

ஓ! அதாலதான் இந்தப் பிள்ளை
கல்யாணத்துக்கு இவ்வளவு பயப்பிடுகுது என்ற
முடிவுக்கு நான் வந்தன். இன்ரவியூ முடிஞ்சுது.
பதிலுக்காக நான் காத்திருக்கேல்ல. தெரிஞ்சு
முடிவுக்கு ஏன் நான் காத்திருக்கவேணும்?
அம்மான்ர ஆக்கினைக்காக இன்று போட்டோ
எடுக்கப் போனன். பிரெஞ்சுக் கடையில போய்
எடுக்கிறதைவிட தமிழ்க்கடையில எடுக்கிறதில
கனவசதி. முக்கியம் செலவு குறைவு. அது
ஐடென்ரிக்காட், பாஸ்ப்போர்ட் போட்டோ
எடுக்கிற கடை.

கடைக்குள்ள நுழைஞ்சிட்டன். இப்ப எனக்கு
முழுப்படம் வேணும்! கேக்க வெக்கமாயிருக்கு.
“போட்டோ ஒண்டு எடுக்கவேணும்” தயங்கித்
தயங்கிக் கேட்டன்.

“ஓம் வாங்கோ”
முழுப்போட்டோ எடுக்கவேணும். இதைக்கேக்க
எனக்கு சரியான கூச்சமாய் இருந்தது.
நான் எதிர்பாத்த மாதிரியே அவர் சிரித்தார்.
“என்ன கலியாணத்துக்கோ?” என்று அப்படியே
கேட்டும் வைத்தார். அவருக்குக் கொஞ்சம்
தள்ளி ஒரு தமிழ்ப் பிள்ளையும் நின்றது. வேறு
ஆட்களும் யாராவது நிற்கிறார்களா? என்று
சுற்றும் முற்றும் பார்த்தன். நல்ல வேளை
ஒருவரும் இல்லை. நான் கொண்டு போன
உடுப்புகளையும் மாற்றி எடுக்கவேணும். நான்
படத்துக்கு கொஞ்சம் அளவாகச் சிரிக்கவேணும்.
உடுப்பு மாற்றுவதற்கு பொருத்தமான இடம்
கடைக்குள் இருக்கிறதா என்று தேடினேன்.

அதற்குள் அந்த முதலாளி “இஞ்சு இவருக்கு
இந்த போட்டோவை எடுத்து விடுங்கோ”
என்றுவிட்டு வேகமாக வெளியே போனார்.
அந்தத் தமிழ் பொம்பிளைப்பிள்ளை கமராவோட
வந்தது.

“அங்கிள் ஐடென்ரிக்காட்டுக்கோ” என்றது.
வேறு எதுவும் எனக்குச் சொல்லத்
தோன்றவில்லை.

“ஓம்” என்றேன்.

“அங்கிள் ஐடென்ரிக்காட்டோடுவுக்குச்
சிரிக்கக்கூடாது.”

நான் சிலையாய் இருந்தேன்.

எடுத்த படத்தை என்னிடம் காட்டிய பிள்ளை
அங்கிள் ஓகேயா என்றது?

எத்தனை அங்கிள்? வலித்தது.

படத்தில் நான் திருட்டுமுழி முழித்தேன்.

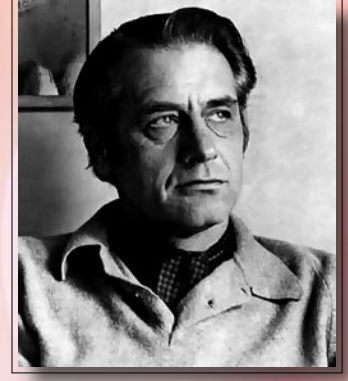
எனக்கே பார்க்கச் சகிக்கவில்லை.

“ஓகே” என்றேன். □

ஒரு காதல் கவிதை

Simen Skjønberg (1920–1993)

தமிழில்: பானுபாரதி

நாம் காதலைப் பற்றிப் பேசுவோம்:

ஒரு சுவளையை
உன் கைகள் பிடித்திருப்பது போன்று.
உன்னுடைய அரசியல் விவாதங்களைப் போன்று
உனது நோக்கில்
நீ சாளரத்தை நோக்கி நடப்பது போன்று.

ஆம்.
நாம் எப்போதெல்லாம் காதலைப் பற்றிப் பேசுகின்றோமோ...
அப்போதெல்லாம் நீ வியர்த்துப் போகின்றாய்
உனது முடியும் சுருண்டு போகின்றது.
உனது ஆடைகள்.
தொடைகளோடு இறுகிப் போய் விடுகின்றன
உனது கைகளும் கூட
சிறியளவிலான கையுறையுள் சுருங்கிப் போகின்றது.

மீண்டும்.
காதலைப் பற்றி நான் பேசும்போது
நீ இடை மறித்து புறக்காட்சிகளில் புதையுண்டு போகின்றாய்
ஒரு புத்தகத்தை திறந்து
அதனைப் படிக்காமலேயே கைகளில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்.
உனது பகலுணவை அருந்தும்போது
மேசைக்குக் கீழே அலட்சியமாக கால்களை நீட்டிக் கொள்கிறாய்

இருந்தபோதிலும்.
நான் காதலைப் பற்றியேதான் பேச விரும்புகின்றேன்.
எனினும். நீ மிகுந்த நிச்சயத்தன்மையுடன்
ஆடைகளைக் களைந்து கொள்கின்றாய்
நீ வீடு திரும்பும் போது
செய்தித்தாள் ஒன்றையும் வாங்கிக் கொள்கின்றாய்.
வாகனத்தை செலுத்தும் போதும்
விரைவாகவே செலுத்துகின்றாய்.

இனியும்.
காதலைப் பற்றி நான் பேசப் போவதில்லை.
ஆனால்.
இதை மட்டும் உறுதியாகக் கூறி விடுகின்றேன்.
உனக்குத் துல்லியமாகத் தெரிந்திருக்கிறது.
ஒரு சலவை இயந்திரம் எவ்வாறு கையாளப்பட வேண்டுமென்று.
ஆடை களைந்த தொடைகள் போர்வை விட்டு விலகும்போது
என்ன செய்வாயென்பதும் நீ அறிவாய்.
சட்டைப் பொத்தான் தைப்பதற்கும் கூட உனக்கென்றொரு வழிமுறை இருக்கும்.

நூல் அறிமுகம்

புத்தரின் நிழல்

ஓட்டமாவடி அறபாத்

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஓட்டமாவடி அறபாத் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய மிக முக்கிய படைப்பாளிகளில் ஒருவர். 90களில் தாயகத்தில் எல்லாத்தரப்பு மக்களும் நெருக்குவாரங்களுக்குள் அல்லலுற்ற காலப்பகுதியில் புலம்பெயர் சஞ்சைகைகளில் அறபாத்தின் படைப்புக்கள் மிகுந்த தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியவை. 2008இல் வெளியான இவரது “உடைந்த கண்ணாடிகளில் மறைந்திருக்கும் குருவி” சிறுகதைத் தொகுதி சிறந்ததொரு படைப்பாகும். இத்தொகுப்பினை அடையாளம் பதிப்பகம் வெளியிட்டிருந்தது. இவரது “மூத்தம்மா” சிறுகதை இலங்கையின் பாடப்புத்தகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. அண்மையில் “நினைவுகளில் தொங்கும் நீர் ஊஞ்சல்” அறபாத்தின் அனுபவப் பகிர்வுகளை உள்ளடக்கியதாக நூலாக்கம் பெற்றிருந்தது குறிப்பிடத் தக்கது. ஓட்டமாவடி அறபாத்தின் பதினேழு கதைகள் அடங்கிய “புத்தரின் நிழல்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பினை கஸல் பதிப்பகம் இப்போ வெளிக் கொணர்ந்திருப்பது மிகுந்த வரவேற்புக்குரியதும், பாராட்டுக்குரியதுமாகும்.

புத்தரின் நிழல் - சிறுகதைகள்
ஓட்டமாவடி அறபாத்
கஸல் பதிப்பகம்
அட்டைப்படம் - ASM.நஸீம்
வடிவமைப்பு - ஜீவமணி
இலங்கை விலை 400.00
இந்திய விலை 135

வடக்கு வீதியிலே..

குரு சதாசிவம்

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரையிலிருந்து...

அமெரிக்காவில் வசித்து வருபவரான குரு சதாசிவம் அவர்களின் “வடக்கு வீதியிலே” இச்சிறுகதைத் தொகுப்பை வன்னிப்பெருநிலம் எம்மக்களின் போர்க்கால வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்த மண். பலவீரமிகு காவியங்கள் அரங்கேற்றப்பட்ட மண். அதேபோன்று இலக்கியத்திலும் தனது பாரிய பங்களிப்பை அது வழங்கியுள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியாக இன்று ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே தன்னையும் வன்னி மண் சார்ந்த படைப்பாளியாக நிரூபித்துள்ளார் சதாசிவம் குருநாதபிள்ளை அவர்கள்.

வடக்கு வீதியிலே என்ற இச்சிறுகதைத் தொகுப்பில் உள்ள அனைத்து கதைகளுமே வன்னி மண்ணின் வாழ்வியலைப் பேசுபவை. வன்னி மக்களின் ஏக்கங்கள், எதிர்பார்ப்புகள், போர்க் காலத்தில் அம்மக்கள் பட்ட வேதனைகள் என ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்தின் ஊடாக வன்னி மக்களை இரத்தமும் சதையுமாக எம் கண்களுக்கு முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்துவதில் வெற்றி கண்டுள்ளார் குரு சதாசிவம்.

குரு சதாசிவம் அவர்கள் ஆரம்ப காலங்களில் ஓர் ஊடகவியலாளராக இருந்ததன் காரணமாக அவரது படைப்புகளின் பாத்திர வார்ப்புக்களிலும் சரி, கதை நிகழும் இட அமைவிலும் சரி, துல்லியமான தரவுகளுடன் கூடியதான வர்ணிப்பு எம்மை கதை நிகழும் காலத்திற்கும், இடத்திற்கும் கொண்டு செல்கின்றன.

மகுடம் வி. மைக்கல் கொலின்
(ஆசிரியர் - மகுடம்)

Trolltunga - நெடுமலைப்பயணம் - நோர்வே

-கவிதா லட்சுமி-

இயற்கையை அனுபவிக்க நோர்வே ஒரு மிகச் சிறந்த நாடு. மலைத் தொடர்கள் அதனோடு சேர்ந்த உட்கடல்கள் என இயற்கையின் பிரம்மாண்டங்களுக்கு இங்கு பஞ்சமில்லை. நள்ளிரவுச் சூரியன் (Midnight sun) வடதுருவ ஒளி (Northern lights) போன்ற இயற்கையின் அற்புதங்களையும் அதிசய நிகழ்வுகளையும் இங்கு கண்டுக்கொள்ளலாம்.

வார இறுதியில் மலைகளுக்குச் செல்வதும், மலை வீடுகளில் (மலைக் குடிக்களில்) தங்கி வருவதும் நோர்வே மக்களுக்களின் வழக்கங்களில் ஒன்று. நானும் அவ்வப்போது நண்பர்களோடு சென்று வருவதுண்டு. சமீபத்தில் இங்குள்ள துறொல்தூங்கா (Trolltunga) மலைக்குச் சென்றேன். இதுவரை நான் சென்றதிலேயே ஒரு மறக்க முடியாத நெடிய மலைப் பயணமாக துறொல்தூங்கா பயணம் இருந்தது.

துறொல்(Troll) என்றால் நோர்வேஜியமொழியில் காட்டுப்பூதம் என்று பொருள். இந்தத் துறொல் பூதம் பற்றி பல கதைகள் இங்குண்டு. நோர்வே நாட்டு விமான நிலையங்களில் விற்கப்படும் துறொல் பூதங்களின் சிலைகளை நோர்வே வரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் பயணத்தின் நினைவாக வாங்கிச் செல்வார்கள். இங்குள்ள பாறை, பூதத்தின் நீண்ட நாக்கு போல இருப்பதால் இந்தப் பாறை இருக்கும் மலையை “துறொல்தூங்கா” என்று அழைக்கின்றனர்.

துறொல்தூங்கா செல்லும் மலைப் பயணமானது அத்தனை கலபமல்ல. பயணத்திற்கு முன் பல ஆயத்தங்களை நாம் முன்கூட்டியே செய்ய வேண்டும் இங்கு செல்ல

நோர்வே சுற்றுலாத்துறை பயண வழிகாட்டிகளையும் நியமித்திருக்கிறது.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு தான் இந்த இடம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. அப்போதிருந்து நோர்வேயின் முக்கிய சுற்றுலாத் தலங்களில் ஒன்றாக துறொல்தூங்கா விளங்குகின்றது.

கோடைகாலம் மற்றும் இலையுதிர் காலத்தில் மட்டுமே துறொல்தூங்காவிருகு பயணம் மேற்கொள்ள முடியும்.

கோடைகாலத்திலும் இலையுதிர்காலத்திலும் மட்டுமே செல்லக்கூடிய இந்தப் பயணத்தின் மொத்த தூரம் அடிவாரத்திலிருந்து 14கிலோமீட்டர்கள். போகவும் வரவும் குறைந்தது மொத்தமாக 10மணித்தியாலங்கள் தேவை. முதல் மூன்று கிலோமீட்டர்களைத் தாண்டிவிட்டால் ஓரளவு இலகுவாக துறொல்தூங்காவை அடைந்துவிடலாம்.

ஏறத்தாழ 1200 மீட்டர் உயரத்தில் இருக்கிறது துறொல்தூங்கா மலை. கடினமான மலைப் பாறைகள் என்பதாலும்,

துறொல்துங்காப் பாதைகளில் மழைக்காலங்களில் சிற்றருவிகளும் ஓடைகளும் நிரம்பி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் என்பதாலும், மலையேறுவதற்குத் தகுந்த காலணிகள் பரிந்துரைக்கப் படுகின்றன.

குளிர்நிலை ஆடைகள், டோர்ச் லைட், முக்கியமாக உணவு அதிகமில்லாவிட்டாலும்,

போதுமான சக்திக்கு ஏற்ப உணவுகள் கொண்டு செல்ல வேண்டும் தண்ணீர் மட்டும் போகும் வழிகளில் உள்ள சிறுசிறு நீர்ருவிகளில் பிடித்துக்கொள்ளலாம்

நோர்வே நாட்டின் மலைகளிலுள்ள அருவித் தண்ணீரின் சுவையே தனி. சுத்தமும் கூட. மலையேறிச் செல்லும் பாதைகளொங்கும் சிற்றருவிகளும் சலசலத்தபடி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஓடைகளையும் பார்த்து மகிழலாம்

போகும் வழியில் ஒரு பேரருவியையும் காணலாம் துறொல்துங்கா செல்லும்போது எனது நடன உடுப்புகளையும் கமராக்களையும் காவிக்கொண்டு சென்றது கொஞ்சம் கடினமாகத்தான் இருந்தது. ஆனாலும் அதையெல்லாம் மறக்கடித்தது நான் கண்ட பிரதிகூரியனின் காட்சி.

ஒரு குட்டிக் குளத்தினருகே நான் கண்ட இந்தக் காட்சியானது என் வாழ்நாளில் இதுவரை நான் கண்ட இயற்கையின் அற்புதக் காட்சிகளில் இதை ஒரு பேரற்புதமென்றே சொல்ல வேண்டும் எப்போதும் அங்கு பிரதிகூரியன் (கூரியனின் பிரதிவிம்பம், இரண்டு கூரியன்களாகத் தோன்றும் காட்சி)

தோன்றுமா எனத் தெரியவில்லை. இதை உபகூரியன் என்றும் சொல்வதுண்டு. ஆங்கிலத்தில் 'Sun dog' என்கிறார்கள்.

ஒரு சிறு குளத்தின் அருகே கண்ட இந்தக் காட்சி வாழ்நாளில் மறக்கமுடியாத இயற்கையனுபவம் இந்த இடத்தைவிட்டு நகர மனமில்லாமற் செய்துவிட்டது. அத்தனை அழகு, சில புகைப்படங்கள் மட்டும் எடுக்கமுடிந்தது. பேரொளித் தருணமது.

ஆப்தக்காரர்களுக்கேயான குணம் இப்படிப் போகும் இடங்களில் நடனமாடத் தொடங்குவது, எனக்கு இது

வழக்கம்தான் எனினும் இங்கு பதிவிட்டிருக்கும் நடனம் எந்த முன்பயிற்சியுமின்றி மனம் போன போக்கில் ஆடியது. பயணங்களின் போது இப்படி முற்பயிற்சியின்றி ஆடுவதுண்டு. அப்போது அங்கே தோன்றுவதை ஆடுவது அது ஒரு தனி அனுபவம்

நாக்கு போன்று நீண்ட இந்தப் பாறையின் அகலம் ஏறத்தாழ 3 மீட்டர் இருக்கக் கூடும் இந்த இடத்தில் நடனம் ஆடுவதென்பது மிகக் கடினம் கொஞ்சம் கூட கவனம் சிதறாமல் கால் வைத்து ஆட வேண்டும் காற்றும் ஓயாமல் வீசும் பாறையும் கரடுமுரடாக சமநிலையற்று காணப்பட்டது. பயணத்தின் நினைவாக எல்லாரும் படம் எடுத்துச் செல்வார்கள். அந்தச் சூழமைவில் நடனம் நன்றாக வராவிட்டாலும் பரவாயில்லை ஒரு நிமிடம் ஆடிவிடலாம் என்று ஸ்ரீசுவாமி தயானந்த சரஸ்வதி அவர்களின் "போ, சம்போ, சிவசம்போ ஸ்வயம்போ" என்ற பாடலின் ஒரு பகுதியை நடனமாடி ஒளிப்பதிவாக்கிக் கொண்டேன்.

நடனத்தைத் தாண்டி துறொல்துங்கா மலைப் பயணம் எனக்கு இன்று வரை மகிழ்ச்சி தந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு இனிய பயணம் என்பதில் ஐயமில்லை. □

சிறுவர் பூஞ்சோலை

Jeg skal få en «is skjokkolade» av julenissen.
Jeg har mange biler hjemme og trenger ingen leker.

நான் நத்தார் தாத்தாவிடமிருந்து ஒரு “ஜஸ்கிரீம் சாக்லேட்” வாங்குவேன். எனது வீட்டில் நிறைய கார்கள் உள்ளன, விளையாட்டு பொருட்கள் எதுவும் எனக்கு தேவையில்லை.

Samj. 5år

Jeg gleder meg til å åpne gavene under juletreet.

நான் கிறிஸ்மஸ் மரத்தின் கீழ் இருக்கும் பரிசுகளை திறப்பதற்கு மகிழ்ச்சியுடன் காத்திருக்கின்றேன்

Sandra. 4 år

